

הַעֲוִינִים שָׁמַי

יוֹצְרִים זְכָרוֹן כְּחַל עָבוֹ

עַל הַקְרוֹיֶקֶט

יום הזכרון הקרוב מגיע אלינו בעיצומה של מלחמה ששינתה את חיינו ואת המגע של ילדי ישראל עם מושגים כמו מלחמה וזכרון. הפרוייקט מהווה פלטפורמה ליצירות חדשות לילדים על המצב הנוכחי ומתוך נקודת המבט שלהם.

- **שלב I:** הפרוייקט מפגיש בין יוצרים לילדים מתחומים שונים לבין ילדים וילדות עם חוויות מלחמה שונות מרחבי הארץ, במטרה להכניס את הילדים לתהליך היצירה, לשמוע את הסיפורים שלהם ולאפשר ליוצר כתיבה מגובה העיניים של ילד/ה וברוח החוויות שלהם.
- **שלב II:** היצירה תפורסם לצד עצות מפי היוצרים כיצד ניתן להפוך זכרון ליצירה במדיומים שונים: כתיבה, ציור, צילום ועוד.
- **שלב III:** ילדי ישראל יוזמנו ליצור את היצירות שלהם במטרה לשים את הילדים בחזית, כגיבורים, ולאפשר באמצעות ההזמנה ליצירה העצמה ותחושת בעלות/אחריות על איך יסופר הסיפור שלי. איך הוא ייזכר. התקווה היא לייצר מיני מוזיאון וירטואלי ליצירות ילדי ישראל.

עַל הַיּוֹצְרִים

גלילה רון פדר עמית - סופרת (ג'ינג'י, מנהרת הזמן ועוד)

עובדיה בנישו - מאייר ויוצר קומיקס (סיפור שענת אוהבת במיוחד, מחכים לניסים ועוד)

נטעלי גבירץ - סופרת ועורכת (ינשופות, אדם צעיר ועוד)

נועה קלנר - מאיירת ויוצרת קומיקס (יום ארוך מאוד, אותיות מתוקות ועוד)

הצצה ליצירות ההתהוות

מתוך והנה החדשות / נטעלי גבירץ שותפים ליצירה ילדי אופקים: עדי בן נון, איתי בן נון, עמית כהן, גפן עמר, עדן דמול והדר רייש.

"כמה חבל שאף אחד לא מקשיב למחשבות של ילדים. את המחשבות של המבוגרים שומעים כל היום ברדיו ובטלוויזיה ובעיתון, "ככה עדן אמרה לאחיה הגדול פלג, שישב לידה משועמם בעוד יום בלי לימודים, בלי אבא, שיצא למילואים כבר לפני חודש, ובלי אמא, שהלכה לעבודה שלה במחלקת הרווחה של אופקים והשאירה אותם עם מוריה הבייביסיטר.

"והמחשבות שלנו פי אלף יותר מעניינות, פלג הסכים. "חבל שאין עיתון שילדים כותבים."

"כן?" מוריה שאלה. הפרצוף שלה התעקם.

"כן!" קראו פלג ועדן, קצת בכעס.

מוריה הנהנה. היא הביאה ניירות וכלי כתיבה, חלצה פקק מטוש עבה וכתבה בראש העמוד, בכתב יפה ומגונדר: **אופקיִדס**. מתחת הוסיפה בכתב קטן יותר: **חדשות ילדי אופקים**. עדן ופלג הביטו בה בבלבול. "הנה העיתון שלכם," מוריה הסבירה. "יש לכם מה לספר? קדימה!"

מתוך יומנים של מפונים / נועה קלנר שותפים ליצירה: ילדי שלומי וקרית שמונה: טליה כהן, אבישג לוי, אורי כהן, מעיין ציפילביץ', אורי וייס, יאיר אבישי סאלב, אגם כחלון, רפאל כחלון.

מתוך אחי הכי / גלילה רון פדר ועמית שותפים ליצירה: דביר פניגשטיין, עדיה הרוש ושילה אליהו.

בשנה שעברה, בצפירה של יום הזיכרון, בשלושה מקומות שונים בארץ, שלושה ילדים עמדו דום. הם היו ילדים רגילים, תלמידי בית ספר יסודי, וכמו כל חבריהם, במהלך שתי הדקות של הדומייה עמדו וחשבו. חשבו על מה לחשוב, חשבו על מי לחשוב.

בתום יום הלימודים, כשחזרו הביתה, כל אחד מהם פנה לענייניו. אליה רכב על אופניו שהיה הכי טובים בשכונה האופנים שהתקין לו אחיו הבכור מעוז עם ידי הזהב מאופניים ישנים שמצא.

שמואל לבש את החולצה עם הכיתוב "אח שלי שיריונר וכל השכונה מצדיעה לו" ויצא להמתין בתחנת האוטובוס לאריאל החייל שאמור להגיע לחופשה, זאת הדרך הכי טובה לתפוס אותו לבד לפני שהוא רץ לכל החברים והעיסוקים שלו, והדסה תיכננה עם חברותיה איך יבלו ביום בעצמאות.

השנה יום הזיכרון שלהם הוא אחר.

שותפים לדרך

תרבות
יהודית
ישראלית

משרד החינוך
מחוז דרום
אברהם אלתר. אפרים

929
בזטנה